

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับมาสโตประธานและกลับบ้าน ดังนั้นฝึกฝนที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ ใส่ใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของคุณเสมอ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกว่าคุณกำลังก้าวหน้าในแต่ละวันหรือถอยหลังกลับไปในวิธีการศึกษาของคุณ?
- คำตอบ:** หากคุณกำลังก้าวหน้าในการศึกษาของคุณ คุณจะมีประสบการณ์ของความเบาสบาย จะคงอยู่ในสติปัญญาของคุณว่านั่นคือร่างที่สกรปรก และเวลานี้คุณต้องละร่างนั้น, เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน ลูกจะเฝ้าแต่สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง หากคุณกำลังถอยหลัง, ลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจจะปรากฏออกมาในกิจกรรมของคุณ จะไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่สามารถกลายเป็นดอกไม้หรือให้ความสุขแก่ทุกคนได้ ลูกเช่นนั้นจะมีนิมิตในภายหลังและจะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากเช่นกัน

โอม ซานติ ให้ความคิดคงอยู่ในสติปัญญาของคุณว่าคุณสโตประธานเมื่อคุณลงมาที่นี่ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตว่า ในบรรดาลูกๆ ทั้งหมดที่กำลังนั่งที่นี่ บางคนมีสำนึกที่เป็นร่าง และผู้อื่นมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บางคนจะมีสำนึกที่เป็นร่างในหนึ่งวินาทีและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในวินาทีถัดไปอยู่เรื่อยๆ ไม่มีลูกคนไหนสามารถพูดว่าลูกนั่งที่นี่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณตลอดเวลา ไม่เลย พ่ออธิบายว่า ลูกจะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในบางเวลา และสำนึกที่เป็นร่างในเวลาอื่น ลูกๆ รู้ว่าคุณจะละร่างของคุณและกลับไปบ้านของคุณ ลูกต้องกลับบ้านด้วยความสุขอย่างมาก ตลอดทั้งวันความคิดเดียวเท่านั้นที่คุณควรมีคือ นั่นต้องการไปยังดินแดนแห่งความสงบเพราะพ่อได้แสดงวิธีการให้แก่ฉันแล้ว คนอื่นจะไม่นั่งด้วยความคิดนี้ จะไม่มีใครอื่นได้รับคำสอนเหล่านี้ พวกเขาจะไม่เคยมีแม้กระทั่งความคิดนั้น เราเข้าใจว่านี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้พ่อได้แสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมมากเท่านั้นตามความสามารถของคุณและจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ สิ่งนั้นเรียกว่าการหลุดพ้นที่ทำให้ผู้คนรับเอาคุณ แต่พวกเขาไม่รู้เลยว่าการหลุดพ้นคืออะไรหรือการหลุดพ้นในชีวิตคืออะไร เพราะนี่คือสิ่งใหม่ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าเวลานี้คุณต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่าจงกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกไปสู่โลกที่สูงส่งเป็นครั้งแรก ลูกก็สโตประธาน ดวงวิญญาณสโตประธาน เป็นในภายหลังที่มีการสร้างสายใยกับผู้อื่น เมื่อลูกเข้ามาในกรรม, ลูกก็สร้างความสัมพันธ์ ลูกรู้ว่าเวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของคุณและลูกต้องกลับบ้าน เราไม่สามารถกลับบ้านได้หากไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกควรจะพูดกับตนเองอยู่ภายใน คำสั่งของพ่อคือ ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้มีความคิดนี้อยู่ในสติปัญญาของคุณ เรามาอย่างสโตประธานและเวลานี้เราต้องกลับมาสโตประธานและกลับบ้าน เราต้องกลับมาสโตประธานด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่ เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านแสดงวิธีการให้ลูกๆ เห็นว่าเราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร มีเพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ไม่มีผู้มีอำนาจอื่นใด พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อได้อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าความเลื่อมใสศรัทธาได้คงอยู่มายาวนานเพียงใด มีหนทางของความรู้สำหรับช่วงเวลานั้นๆ และหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในช่วงเวลานั้นๆ ความรู้ทั้งหมดนี้ควรที่จะไหลรินเข้าไปในสติปัญญาของคุณ เช่นที่ดวงวิญญาณของพ่อมีความรู้ที่อยู่ใน ดังนั้นลูกๆ ดวงวิญญาณก็มีความรู้ที่อยู่ในลูกเช่นกัน ลูกรับฟังและถ่ายทอดความรู้ผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดได้หากไม่มีร่างกาย ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจหรือ“เสียงจากอากาศธาตุ”ในสิ่งนี้ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า, จึงจำเป็นต้องใช้ปากและพาหนะอย่างแน่นอน ลูกไม่จำเป็นต้องมีรถม้าหรือรถลา ก่อนหน้านี้ลูกเคยคิดด้วยว่ายุคเหล็กจะคงอยู่ต่อไปอีก 4 หมื่นปี ลูกนอนหลับไหลในการหลับไหลของความไม่รู้ เวลานี้บาบาได้ปลุกลูกให้ตื่นขึ้น ลูกก็ไม่รู้เช่นกัน เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ความเลื่อมใสศรัทธานั้นเรียกว่าความไม่รู้ เวลานี้ลูกๆ ควรจะคิดเกี่ยวกับวิธีสร้างความก้าวหน้าและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องการไปยังบ้านของคุณแล้วก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอาณาจักรใหม่ มีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงสำหรับสิ่งนั้น แน่หนอนลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมด สิ่งนี้ง่ายมาก แต่ผู้คนไม่ค่อยเข้าใจมากนัก ลูกสามารถอธิบายว่านี่คืออาณาจักรของราวัน และเหตุนี้เองสติปัญญาของพวกเขาจึงกลับมาเลวร้าย ผู้คนคิดว่าคนที่ไม่ซ่องแวงในกิเลสนั้นบริสุทธิ์ ตัวอย่างเช่น พ่อพูดถึงชั้นยาสซี พวกเขากลับมาบริสุทธิ์เป็นเวลาชั่วคราว, แต่โลกก็ยังคงไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครในโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะสามารถบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเขาที่อยู่ในยุคทอง ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ไม่มีเรื่องของ

กิเลสที่นั่น ดังนั้นในขณะที่ท่องตำราและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ ให้มีความคิดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก บาบามีความรู้
นี้อยู่ในท่าน ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และดังนั้นความรู้จะไหลรินออกมาจากท่านอย่างแน่นอน ลูกคือแม่น้ำที่ออก
มาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเป็นมหาสมุทรเสมอ ลูกไม่ได้เป็นมหาสมุทรเสมอ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้อง
ชาย ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน ในความเป็นจริงไม่ใช่เรื่องของแม่น้ำๆ เมื่อลูกพูดถึงแม่น้ำ พวกเขาถึงแม่น้ำคงคา
ยมนาๆๆ เวลาที่ลูกกำลังยืนอยู่ในความไม่มีขีดจำกัด เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกันพี่น้องเพศชาย ลูกของพ่อผู้
เดียว เวลาที่เราต้องกลับบ้าน แล้วจากที่นั่นเราก็จะลงมา และเข้ามาในร่างกายและนั่งบนบัลลังก์(หน้าผาก)ของเรา ดวง
วิญญาณนั้นเล็กมาก หากลูกจะมีนิมิตหนึ่ง ลูกก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาพูดว่าเมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง บางครั้งก็
ออกผ่านทางหัว บางครั้งผ่านทางดวงตา บางครั้งออกผ่านทางปาก แล้วปากก็จะเปิดอยู่ เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างกาย
และจากไป ร่างกายก็ไม่มีชีวิต นี่คือนิยาม การศึกษาคงอยู่ในสติปัญญาของนักเรียนตลอดทั้งวัน ลูกเช่นกันควรจะมิเพียง
แต่ความคิดของการศึกษาเล่าเรียนตลอดทั้งวัน นักเรียนที่ดีก็จะมีหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอยู่ในมือของเขาเสมอ พวกเขาจะ
ศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่อง พ่อพูดว่า นี่คือนิยามที่สุดท้ายของลูก ลูกเคยวนไปรอบวงจรและเวลานี้ได้มาถึงจุดสิ้นสุด
ดังนั้นให้มีเพียงความคิดเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก ซึมซับสิ่งเหล่านี้แล้วอธิบายแก่ผู้อื่น บางคนก็ไม่สามารถซึมซับสิ่งใด
เลย ในโรงเรียนด้วยเช่นกันนักเรียนตามลำดับกันไป มีหลายวิชาเช่นกัน ที่ลูกมีเพียงแค่วิชาเดียว ลูกต้องกลายเป็นเทพ
ให้มีความใส่ใจเพียงแต่การศึกษา นี้ไม่ควรที่ลูกจะลืมการศึกษาและมีความคิดอื่นอยู่เรื่อยๆ นักธุรกิจจะคิดถึงธุรกิจของ
พวกเขาเสมอ นักเรียนก็จะยุ่งอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนของพวกเขาเสมอ ลูกๆ ต้องอยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับการศึกษา
เล่าเรียนของลูก เมื่อวานนี้บาบาได้รับการคำเชิญให้เข้าร่วมการประชุมโยคะนานาชาติ ลูกสามารถเขียนและบอกพวกเขา
ว่า ของพวกเขาคือหะฐะโยคะ อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสิ่งนั้น? ประโยชน์อะไรที่ได้จากสิ่งนั้น? เรากำลัง
ศึกษาราชายโยคะ ผู้สร้าง, พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้แก่เราเกี่ยวกับตัวเรา
และสิ่งสร้าง เวลาที่เราต้องกลับบ้าน มันตราของเราคือ “มานมานะบาฟ” เราจดจำบาบาและมรดกที่เราได้รับจากพ่อ คุณ
ได้ทำหะฐะโยคะๆๆมา แต่อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสิ่งนั้น? เราได้บอกคุณเกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์
ประสงค์ของเรา และนี่คือเหตุผลที่เรากำลังศึกษาสิ่งนี้ อะไรที่สามารถได้รับด้วยหะฐะโยคะนั้นของพวกเขา? ลูกควรจะ
เขียนคำตอบไปโดยสรุปสาระ ลูกได้รับคำเชิญเช่นนั้นมากมาย หากลูกนั้นจะได้รับคำเชิญให้ไปร่วมการประชุมของทุก
ศาสนาในอินเดีย และพวกเขาถามลูกว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร จงบอกพวกเขาว่า นี่คือนิยามที่เรา
กำลังศึกษา ลูกต้องบอกพวกเขาถึงสิ่งที่ลูกกำลังทำอย่างแน่นอน ทำไมลูกถึงศึกษาราชายโยคะนี้ บอกพวกเขาว่า: เรากำลังศึกษา
สิ่งนี้ เป็นพระเจ้าที่กำลังสอนเราและ,เราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน เราพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด
พูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูก
ควรจะมิมีการเขียนและพิมพ์ออกมาและเก็บไว้เพื่อแจกจ่าย และแล้วไม่ว่าการประชุมที่ไหนก็ตาม ฯลฯ เกิดขึ้น ส่งสิ่งพิมพ์
เหล่านั้นไปที่นั่น พวกเขาจะพูดว่า ลูกกำลังสอนสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งแก่พวกเขา ด้วยราชายโยคะนี้ลูกจะกลายเป็นราชา
เหนือราชาและกลายเป็นนายของโลก ทุกๆ 5000 ปีเรากลายเป็นเทพ และจากนั้นเราก็กลายเป็นมนุษย์ ลูกควรจะ
ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในลักษณะนี้ และเขียนบทความสั้นหนึ่ง ใครก็ตามสามารถถามลูกว่าเป้าหมายของลูกคือ
อะไร ดังนั้นลูกควรตีพิมพ์บทความเหล่านี้ว่า นี่คือนิยามและวัตถุประสงค์ของเรา เมื่อลูกเขียนสิ่งนี้, ก็จะดึงดูดความ
สนใจของพวกเขา ไม่มีเรื่องของหะฐะโยคะหรือการโต้แย้งคัมภีร์ในสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นก็มีความหึงหวงใสมากมายกับความ
รู้ของคัมภีร์ของพวกเขา พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ ในความเป็นจริงพวกเขาคือผู้กราบไหว้บูชา ใน
ขณะเดียวกันอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาคือผู้มีอำนาจ ผู้ที่กราบไหว้บูชาจะถูกเรียกว่าอะไร? ลูกควร
จะเขียนอย่างชัดเจนมากถึงสิ่งที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ชื่อของบีเคนั้นเป็นที่รู้จักกันดีมาก มีโยคะอยู่สองประเภท: หนึ่ง
คือหะฐะโยคะ และอีกหนึ่งคือโยคะที่ง่ายตาย ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนสิ่งนี้ได้ มีเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่
สอนราชายโยคะ โยคะประเภทอื่นๆ ทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของการกำหนดของมนุษย์ ที่นั่นเหล่าเทพไม่มีความจำเป็นที่จะ
ได้รับคำแนะนำของใคร เพราะพวกเขาได้รับมรดกของพวกเขาแล้ว พวกเขาเป็นเทพผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้ที่ไม่มี
คุณธรรมใดๆจะเรียกว่าปีศาจ เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ แล้วพวกเขาไปไหน? พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร? ลูก
ควรจะอธิบายรูปภาพของบันได รูปภาพของบันไดนั้นดีมาก สิ่งที่อยู่ในหัวใจของลูกจะแสดงในภาพของบันได ทุกสิ่งขึ้น
อยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร การศึกษาคือแหล่งของรายได้ นี่คือการศึกษาระดับสูงสุด เป็นสิ่งที่ดีที่สุด! โลกไม่รู้ว่าการ
ศึกษาใดดีที่สุด ด้วยการศึกษานี้ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพที่มีมงกุฎสองชั้น เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่
จะกลับมามีมงกุฎสองชั้น มีเพียงการศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่บางคนก็กลายเป็นสิ่งหนึ่งและคนอื่นก็กลายเป็นอีกสิ่งหนึ่ง
เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่ด้วยการศึกษาเดียวอาณาจักรก็ถูกก่อตั้งขึ้นมา บางคนกลายเป็นราชา และบางคนกลายเป็นยาจก
อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น มีระดับของสถานภาพที่แตกต่างกัน ที่นี้มีความทุกข์มากมายหลายประเภท มีค

วามอดอยาก ความเจ็บป่วย มีความขาดแคลนอาหาร และน้ำท่วมมาลาฯ แม้ว่าบางคนเป็นเศรษฐีและมหาเศรษฐี พวกเขาก็ยังคงเกิดผ่านกิเลส การล้มลงหรือตกลงมา การถูกยุงกัดเป็นความทุกข์ทุกประเภท สิ่งนี้เรียกว่ากัณบั้งของนรกที่ลึกที่สุด อย่างไรก็ตามพวกเขาที่เฝ้าแต่พูดว่า ผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสู่สวรรค์ อ้อ แต่สวรรค์นั้นยังมาไม่ถึง ดังนั้นจะสามารถมีใครไปสู่สวรรค์ได้อย่างไร? เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายแก่ใคร บาบาก็บอกให้ลูกเขียนเรียงความและตั้งนั้นจึงเป็นหน้าที่ของลูก แต่แต่ละคนที่จะเขียนสิ่งนั้น หากลูกมีการซึมซับบางสิ่งลูกก็สามารถเขียนได้ สิ่งหลักที่จะอธิบายแก่ลูกๆ คือ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เมื่อเราเคยสโตประธาน ความสุขของเราก็ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้เรากลับมาโตโมประธาน เป็นสิ่งที่ง่ายมาก! บาบาก็บอกหลายๆประเด็นแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องนั่งและอธิบายสิ่งเหล่านั้นอย่างดีมาก หากพวกเขาไม่ยอมรับในสิ่งที่ลูกพูด ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลของลูก แต่ทุกวันลูกต้องก้าวหน้าไปในการศึกษานี้ ลูกต้องไม่ถอยหลัง หากแทนที่จะสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกสร้างสมลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ นั่นก็เป็นการก้าวถอยหลัง พ่อพูดว่าเฝ้าแต่ละทิ้งกิเลสและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องคงอยู่อย่างเบาสบายอย่างมาก ร่างกายมีความสปรกและเวลานี้ลูกต้องละทิ้งร่างนั้น เวลานี้เราต้องกลับบ้าน หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะไม่กลายเป็นดอกไม้ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะมีนิมิต จะมีการถามลูกว่า ลูกได้ทำงานรับใช้อะไร? ลูกไม่เคยไปที่ศาล บาบาก็เห็นทุกสิ่งเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาจับขโมยอย่างไร และการฟ้องร้องคดีต่อขโมยนั้นอย่างไร ที่นั่นลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่งเช่นกัน จะมีประสบการณ์ของการลงโทษ และแล้วลูกก็จะได้รับสภาพที่มีค่าไม่ก็สตางค์ ครูก็จะรู้สึกเมตตาที่นักเรียนบางคนจะสอบตก วิชาของการจดจำระลึกถึงพ่อนั้นดีมากและบาปของลูกก็ถูกตัดออกไปด้วยสิ่งนี้ บาบาก็กำลังสอนเรา-เฝ้าแต่จดจำสิ่งนี้ในขณะที่เคลื่อนไหวไปมารอบๆ นักเรียนก็จดจำครูของพวกเขา และพวกเขาก็มีการศึกษาอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเช่นกัน พวกเขามีโยคะกับครูของเขาอย่างแน่นอน มันควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ครูของเราพี่น้องเพศชายทั้งหลายคือครูสูงสุดผู้เดียว เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนมากมายก็จะมาเพื่อที่จะรู้และพวกเขาจะพูดว่า โอ้ พระเจ้า กิจกรรมของท่านนั้นสูงส่ง! พวกเขาขอมตายเพื่อยกย่องท่าน แต่พวกเขาก็จะไม่สามารถได้มาซึ่งสิ่งใด ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่างลูกก็ทำกรรมที่ผิด ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะทำกรรมที่ดีเสมอ พ่อพูดว่าในเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกๆ ทั้งหมด ลูกต้องกลับบ้าน ทุกคนต้องชำระสะสางปัญหากรรมของตนเองและกลับบ้าน ไม่ว่าใครจะต้องการหรือไม่, พวกเขาต้องกลับไปอย่างแน่นอน วันนั้นจะมาถึงเมื่อโลกนั้นว่างเปล่า และมีเพียงบาร์ตเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีเพียงบาร์ตเท่านั้นและดังนั้นโลกจะว่างเปล่ามาก ความคิดเช่นนั้นจะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูก แล้วลูกก็จะไม่มีศัตรูใดๆ ทำไมศัตรูถึงมา? ศัตรูมาเพื่อเอาทรัพย์สินสมบัติของลูก เหตุใดมุสลิมและชาวอังกฤษมากมายจึงมาที่บาร์ต? พวกเขาได้เห็นความมั่งคั่งที่นี้ เคยมีความมั่งคั่งอย่างมากมาที่นี้ แต่ความมั่งคั่งไม่ได้อยู่ที่นี้อีกต่อไป ดังนั้นจึงไม่มีใครในพวกเขาที่อยู่ที่นี่ในเวลานี้ พวกเขาได้นำทรัพย์สินสมบัติไปและทำให้บาร์ตนั้นว่างเปล่า ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ บาบาก็พูดว่า ลูกใช้สมบัติจนหมดด้วยตนเองตามแผนของละคร ลูกมีศรัทธาว่าลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครที่จะเคยมีความคิดว่านี่คือครอบครัวของพระเจ้า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้สติปัญญาของลูกคิดเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนนี้ ในขณะที่กำลังทำงานใดๆ ให้ความรู้ที่นั้นไหลรินเข้าไปในสติปัญญาของลูกเสมอ นี่คือการศึกษาคือดีที่สุดที่ลูกต้องกลับมาถึงมณฑลสองชั้น

2. ฝึกฝน: เราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน ด้วยการเข้ามาสู่สำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงทำกรรมที่ผิด ดังนั้นจงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณให้มากเท่าที่เป็นไปได้

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และมีพลังด้วยพลังของสัจจะผู้ที่ร้ายรำในความทุกข์อย่างสม่ำเสมอ มีการกล่าวว่า ที่ใดมีสัจจะ ดวงวิญญาณจะร้ายรำ ผู้ที่มีสัจจะ นั่นคือ ผู้ที่มีพลังของสัจจะ จะร้ายรำอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาจะไม่เคยเหี่ยวเฉา สับสน หวาดกลัว หรือรู้สึกอ่อนแอ พวกเขาจะร้ายรำในความทุกข์อย่างสม่ำเสมอ พวกเขาจะมีพลัง พวกเขาจะมีพลังที่จะเผชิญทุกสิ่ง สัจจะไม่เคยขึ้นลง ไม่สั่นคลอน เรือสัจจะอาจจะโคลงเคลงไปมาแต่จะไม่วันจม ดังนั้น ดวงวิญญาณผู้ที่ดูดซับพลังของสัจจะคือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: การหยุดจิตใจและสติปัญญาที่ยุ่งวุ่นวายในหนึ่งวินาทีคือการฝึกฝนที่สูงส่งที่สุด

***** โอม ขานติ *****